

XLII

TERUGKOMST ONZER GEROOFDE SCHILDERIEN

Napoleons gelukstar was in Ruslands ijsvelden getaand. De trotsche Korsikaan zag het puik zijner beproefde krijgers met de bloem der belovende jongelingschap door het vijandelijk lood, den honger en den koude wegmaaien, en vluchtte bedektelijk naar zijne hofstad Parijs. Toen hij daar nieuwe oorlogsaanstalten maakte, en tot onze onvolwassen zonen toe in de wapens joeg, oogstte hij vervloeking zelfs bij zijne landgenooten, die eindelijk ook walgden voor zijne van bloed druipende keizerlijke vlag.

In onze gewesten vernam men met heimelijk genoegen, dat de heerschzuchtige Fransche adelaar den 19ⁿ October 1813 in den beslissenden veldslag van Leipzig was gekortwiekt. Diegene onzer voorouders, welke alweer geene gesneuvelde kinderen moesten beweenen, vierden in stilte de bemoedigende tijding, dat Napoleons heir over den Rijn was teruggedreven, door de legers der Verbondene Mogendheden,